

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/46838 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 21 mei 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 mei 2007, verzonden op 22 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

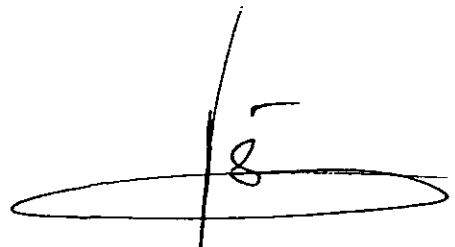
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 juli 2007

309-501.

Verzonden: 31 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHTReg.nr. AWB 05 / 46838 ONSTDN

UITSpraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

eiser,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 13 september 2006.

Kenmerk: 0112.04.2164.

V-nummer:

Behandeling ter zitting: 19 april 2007.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit van 13 september 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit is namens eiser op 26 september 2006, aangevuld bij brieven van 13 oktober 2006 en 3 april 2007, beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Het beroep is behandeld ter zitting van deze rechtbank op 19 april 2007, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde mw. mr. drs. A.M.B.J. Derks-Höppener, advocaat te Sittard, en A. Diaby als tolk.

Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mw. mr. X.J. Polak, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

Eiser, die stelt de Sierra Leone nationaliteit te bezitten, heeft aan zijn aanvraag de volgende feiten ten grondslag gelegd. Vier jaar voordat hij naar Nederland kwam, woedde in het dorp waar hij woonachtig was oorlog. Rebellen vermoordden eerst eisers moeder. Na een maand kwamen de rebellen weer terug en vermoordden zijn vader en broer. Tijdens deze acties was eiser niet aanwezig omdat hij aan het werk op de akker was. Bij thuiskomst zag hij de vermoorde lichamen van zijn familieleden. Eiser sloeg vervolgens op de vlucht, hij ging het bos in waar hij een man tegenkwam met wie hij verder vluchtte. Zij kwamen een auto met militairen tegen die vluchtelingen hielpen naar een vluchtelingenkamp in Guinee. Eiser verbleef vervolgens 4 jaar in dit vluchtelingenkamp. Nadat de president van Guinee had aangekondigd dat alle vluchtelingen uit Sierra Leone terug naar hun land van herkomst moesten, werd eiser met de andere vluchtelingen teruggebracht naar de grens en daar

afgezet. Aan de grens bracht een militair eiser in contact met een blanke man die hem naar een boot bracht die eiser naar Nederland bracht.

Eiser heeft op 6 december 2001 een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 7 augustus 2002 is deze aanvraag ingewilligd en is eiser in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, van de Vw 2000, met ingang van 6 december 2001 en geldig tot 6 december 2004.

Op 4 oktober 2004 heeft eiser de onderhavige aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend.

Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor deze verblijfsvergunning. Gelet op het in het bestreden besluit ingelaste voornemen van 25 juli 2006 gaat de rechtbank er van uit dat verweerder de afwijzing van de aanvraag heeft gebaseerd op artikel 34, in verbinding met artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat, nu uit een rapport taalanalyse van 14 juli 2006 is gebleken dat eiser eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Sierra Leone, eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl bij bekendheid met die gegevens aan hem geen verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 zou zijn verleend. Voorts zou, gezien het rapport taalanalyse, de oorspronkelijke aanvraag (van 6 december 2001) zijn afgewezen nu eiser evenmin op grond van een van de andere verleningsgronden van voormelde bepaling in aanmerking zou worden gebracht voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Immers, nu eisers gestelde nationaliteit niet aannemelijk is gemaakt, kan geen geloof worden gehecht aan zijn verklaringen omtrent de problemen die hij stelt in Sierra Leone te hebben ondervonden.

Eiser kan zich niet verenigen met het bestreden besluit. In de bij brief van 13 oktober 2006 ingediende beroepsgronden is namens eiser in dat kader aangevoerd dat eiser naar waarheid heeft verklaard over zijn afkomst, maar dat hij "tot dusver" geen financiële mogelijkheden heeft om een contra-expertise van de taalanalyse te doen uitvoeren. Onder verwijzing naar (reeds bij de zienswijze gevoegde) documentatie over fonologische verschillen in het Mandingo in Sierra Leone en Guinee, is gesteld dat eiser zijn standpunt handhaaft dat zijn asielaanspraak geloofwaardig is en er mitsdien geloof dient te worden gehecht aan hetgeen hij heeft verklaard over zijn nationaliteit, identiteit en asielaanspraak.

Bij brief van 3 april 2007 zijn de beroepsgronden nader aangevuld.

Gelet op de datum van laatstgenoemde brief ziet de rechtbank zich bij de beoordeling van het onderhavige beroep allereerst geplaagd voor de vraag of de in deze brief aangevoerde gronden bij deze beoordeling kunnen worden betrokken.

Dienaangaande wordt overwogen dat ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State geen rechtsregel verbiedt dat, binnen de door de wet en de goede procesorde begrensde mogelijkheden, na afloop van de termijn voor het indienen van beroepsgronden aanvullende gronden worden ingediend. Nu verweerder in het bestreden besluit (mede naar aanleiding van de bij de zienswijze overgelegde documentatie) naast de uitkomst van de taalanalyse (ook) is ingegaan op de wijze van totstandkoming van deze analyse (in de ruimste zin van het woord), valt niet in te zien dat hierop betrekking hebbende beroepsgronden eerst ongeveer een half jaar na het indienen van de (overige) beroepsgronden en (ruim) twee weken voor de zitting konden worden aangevoerd. De rechtbank zal de in de brief van 3 april 2007 genoemde gronden daarom ter bescherming van de goede procesorde buiten haar beoordeling laten, behoudens voor zover in deze brief een nadere onderbouwing is gegeven van de (impliciet) in de brief van 13 oktober 2006 aangevoerde beroepsgrond dat de uitkomst van het rapport taalanalyse feitelijk onjuist is.

Voor zover met de brief van 3 april 2007 beoogd is een beroep te doen op het bepaalde in artikel 8:58, eerste lid, van de Awb overweegt de rechtbank dat deze bepaling partijen de mogelijkheid biedt om tot tien dagen voor de zitting nadere stukken in te dienen. Ingevoege vaste jurisprudentie van de Afdeling moet onder nadere stukken in de zin van deze bepaling worden begrepen stukken ter nadere toelichting van de (eerder) voorgelegde beroepsgronden. Artikel 8:58, eerste lid, van de Awb voorziet niet in de mogelijkheid om nog tien dagen voor de zitting geheel nieuwe beroepsgronden aan te voeren.

De rechtbank overweegt voorts als volgt.

Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000, van de vreemdeling die, direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten, als bedoeld in artikel 8, onder c, van de Vw 2000, slechts worden afgewezen, indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden ingetrokken, dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen, indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zou hebben geleid.

Uit de gedingstukken is gebleken dat op 13 juni 2006 een gehoor heeft plaatsgevonden in het kader van het onderzoek naar eisers land van herkomst, waarna dit geanalyseerd is door Bureau Land en Taal op 14 juli 2006. De taalanalist is tot de conclusie gekomen dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Sierra Leone.

Op grond van vaste jurisprudentie kan het laten uitvoeren van een taalanalyse als een goede en geoorloofde methode worden beschouwd in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit dan wel het land van herkomst van de vreemdeling. Indien de taalanalyse de twijfel over de identiteit en nationaliteit niet wegneemt, kan de vreemdeling deze door het verrichten van een contra-expertise alsnog proberen weg te nemen. Hiertoe kan hij, indien hij van mening is dat de analyse onvolkomenheden bevat, de band waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen door een zelf gekozen, onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien. De vreemdeling kan door het enkel plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitkomsten van de uitgevoerde taalanalyse, verweerder niet dwingen om een nieuwe taalanalyse te verrichten dan wel van een van afwijkende conclusie uit te gaan. Indien geen contra-expertise is verricht, blijft de gerezen twijfel omtrent de identiteit en nationaliteit aanwezig.

De rechtbank is van oordeel dat, nu eiser in het onderhavige geval geen contra-expertise heeft laten verrichten maar echter enkel kritische kanttekeningen bij de uitkomst van de taalanalyse heeft geplaatst, verweerder geen aanleiding heeft behoeven te zien de conclusie uit de taalanalyse in twijfel te trekken. Door eiser zijn daaromtrent geen, althans onvoldoende aanknopingspunten gegeven.

Uit het vorenstaande volgt dat uitgegaan dient te worden van de juistheid van de taalanalyse, zodat de twijfel omtrent de identiteit en nationaliteit van eiser aanwezig blijft. Met de taalanalyse heeft verweerder dan ook aannemelijk gemaakt dat eiser inzake zijn herkomst onjuiste gegevens heeft versirekt.

Het bestreden besluit kan dan ook, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, de rechterlijke toets doorstaan. Het beroep dient ongegrond te worden geacht.

Mitsdien wordt, mede gelet op artikel 8:70 van de Awb, beslist als volgt.

Reg.nr. AWB 06 / 46836 ONBDN

pagina 4 van 4

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. R.M.M. Kleijkers in tegenwoordigheid van mr. A.J.H. Bosgoed als griffier en uitgesproken in het openbaar op 21 mei 2007.

w.g. A. Bosgoed

w.g. R. Kleijkers

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Verzonden op: **22 MEI 2007**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 365 1380

Betreft :
Uw kenmerk : Nieuwe zaak
Ons kenmerk : 07083GD

Utrecht, 19 juni 2007

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3598-C	
19 JUN 2007	
ZAAKNR.	4210
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroep Vreemdelingenzaken (griffiekosten afboeken van mijn rekening-courant)

hierna te noemen appelllant, geboren op [] wonende te []
domicilie kiezende te Utrecht aan de Kruisstraat 307
(Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore van de advocaat mr. G.J. Dijkman, die hierbij
verklaart te dezer zake bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appelllant tot het
instellen van dit hoger beroep en als zodanig in deze procedure zal optreden.

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen de beslissing van de rechtbank 's
Gravenhage, zittingsplaats Maastricht d.d. 21 mei 2007, waarbij zijn beroep tegen de
beslissing d.d. 13 september 2006 betreffende de afwijzing van een aanvraag van
een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd is afgewezen. Deze uitspraak is op
22 mei jl. aan de toenmalige gemachtigde van appellant verstuurd.

Appellant kan zich niet met de bestreden beschikking verenigen op grond van het
navolgende:

Grief 1:

*Ten onrechte heeft de rechtbank de aanvullende gronden d.d. 3 april 2007 buiten
beschouwing gelaten wegens strijd met de goede procesorde.*

De rechtbank overweegt in de bestreden uitspraak terecht dat de toelating van de
nadere gronden getoetst dient te worden aan de goede procesorde.
Appellant is van mening dat de goede procesorde pas dan is geschaad als
verweerder niet meer in redelijkheid zich kan verweren tegen de nader ingebrachte
gronden.

De nadere gronden zijn echter ruim twee weken voor de zitting mede aan verweerder
toegezonden. Verweerder is al geruime tijd bekend met de argumentatie van de
Universiteit Utrecht (UU) ten aanzien de taalanalyse. Verweerder moet derhalve in

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht

Telefoon 030-2718855, Fax 030-2716672

E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl

staat worden geacht in relatief korte tijd te reageren op de stellingen in het rapport van de UU.

Tevens miskent de rechtbank dat een deel van de bijlagen bij de nadere gronden dateren van na de toezending van de beroepsgronden. Daarom hadden de stukken ook niet bij die gronden kunnen worden toegevoegd.

Appellant is van mening dat de nadere gronden tevens dienen te gelden als nadere onderbouwing van een eerder ingenomen stelling. Reeds in de zienswijze, herhaald in de beroepsgronden, is aangevoerd dat er geen consensus is de aanname dat in Sierra Leone 95% van de bevolking Krio zou spreken. In het rapport van de UU is uitgelegd dat consensus noodzakelijk is om tot wetenschappelijk betrouwbare resultaten te komen in taalanalysezaken. De opmerkingen ten aanzien van de consensus moeten dus worden gezien als een nadere onderbouwing van de stelling dat het resultaat van het taalanalyseonderzoek onbetrouwbaar is omdat er onduidelijkheid bestaat over de vooronderstellingen die ten grondslag liggen aan het onderzoek.

Grief 2:

Ten onrechte gaat de rechtbank voorbij aan de beroepsgrond waarin appellant gemotiveerd heeft betwist dat hij Krio zou moeten spreken en dat uit het feit dat hij deze taal niet spreekt voortvloeit dat verweerder heeft voldaan aan de bewijslast dat hij onjuiste gegevens heeft verstrekt.

De rechtbank legt een onjuiste maatstaf aan ten aanzien van de bewijslast. Uit de wet volgt dat de bewijslast ten aanzien van het verstrekken van onjuiste gegevens als bedoeld in artikel 32 Vw bij verweerder ligt.

Een taalanalyse is bedoeld om, indien er twijfel is omtrent de herkomst van de vreemdeling, de vreemdeling de gelegenheid te bieden tegenbewijs van zijn herkomst te leveren.

Blijkens de bestreden uitspraak gaat de rechtbank er van uit dat verweerder op het moment dat de taalanalyse negatief was voor de vreemdeling er van uit dat verweerder op dat moment aan de op haar rustende bewijslast had voldaan.

Omdat de uitgevoerde taalanalyse ten doel had appellant tegemoet te komen dient echter vast te staan dat verweerder voor het uitvoeren van de taalanalyse reeds aan de op haar rustende bewijslast had voldaan. Ten onrechte heeft de rechtbank dit niet getoetst.

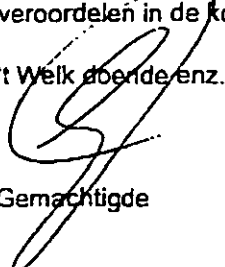
Appellant heeft, door gemotiveerd de juistheid van het rapport van BLT d.d. 1 maart 2006 te betwisten, aangetoond dat de bewijslast ten aanzien van de grond voor intrekking nog immer bij verweerder lag. De rechtbank heeft dit, door daar geen motivering aan te wijden, miskend.

Omdat verweerder op geen moment aan de op haar rustende bewijslast ten aanzien van de weigeringsgrond heeft voldaan was er nog geen aanleiding om over te gaan tot het uitvoeren van een taalanalyse. Deze kan derhalve niet ten grondslag worden gelegd aan de in beroep bestreden beslissing.

Redenen waarom:

Appellant zich thans wendt tot Uw College met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht, van 21 mei 2007 te vernietigen, en verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

't Welk doende enz.

Gemachtigde